Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 226/2018
21.02.2018. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Сајевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 2 К бр.567/15 од 10.02.2017. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж1 број 79/17 од 28.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 21. фебруара 2018. године, већином гласова донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Сајевића, као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару 2К бр.567/15 од 10.02.2017. године и Вишег суда у Зајечару 4Кж1 број 79/17 од 28.11.2017. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- да је са умишљајем и у урачунљивом стању, као професор ... . школе у ..., дана .... године над тада малолетном ББ из ..., која је рођена .... године извршио полну радњу у циљу задовољења свог полног нагона, а којој је био разредни старешина и која му је поверена ради учења, на тај начин што је дана ... године, пошто се претходно договорио са мајком малолетне ББ да ће ББ помагати око математике, искористио одсуство мајке, знајући да она ради пре подне и наведеног дана, око 09,15 часова, нашао се са малолетном ББ у близини њеног стана, а затим су отишли у стан у ..., нас. ..., ради помагања око математике, где му је најпре малолетна ББ показала стан, да би он, када је она била ослоњена о врата од купатила, исту додиривао руком више пута по левој страни „струка“ а након тога, када су сели на кауч, додиривао је више пута по десној страни „струка“, покушао да је пољуби, али га је она одгурнула, да би јој рекао: „Дођи да те цоким“, а затим је пољубио у чело, и у лифту када је пошао кући, а и малолетна ББ са њим да га отпрати, покушао да је додирне за врат, али се она отргла, и притом јој рекао „Немој нико да сазна“, иако је био свестан да је његово дело забрањено

- чиме би извршио кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зајечару 2К број 567/15 од 10.02.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, новчана казна биће замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 22.931,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 4 Кж1 број 79/17 од 28.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Сајевића, а пресуда Основног суда у Зајечару 2К број 567/15 од 10.02.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Горан Сајевић, на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на суђење првостепеном суду или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП по питању да ли је дело за које је окривљени оптужен и побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим (из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. КЗ) кривично дело по закону.

Одредбом члана 181. став 2. КЗ, прописано је да ће се наставник, васпитач, старалац, усвојилац, родитељ, очух, маћеха или друго лице које злоупотребом свог положаја или овлашћења изврши обљубу или са њом изједначен чин са малолетником који му је поверен ради учења, васпитавања, старања или неге, казнити затвором од једне до десет година, а одредбом члана 182. став 1. КЗ, прописано је да, ко под условима из члана 178. ст.1. и 2,. 179. став 1. и 181. ст.1. и 2. КЗ изврши неку другу полну радњу, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Дакле, за постојање предметног кривичног дела, потребно је да наставник, васпитач или друго лице, злоупотребом свог положаја или овлашћења, изврши обљубу или са њом изједначи чин, односно изврши неку другу полну радњу са малолетником који му је поверен ради учења, васпитавања, старања или неге.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ у вези члана 181. став 2. КЗ. јер је као професор ... ... школе у ... дана ... године, над тада малолетном ББ, која је рођена ... године, извршио полну радњу у циљу задовољења свог полног нагона, којој је био разредни старешина и која му је поверена ради учења, тако што се критичном приликом нашао са малолетном ББ у близини њеног стана, те у стану исту додиривао руком више пута на начин описан у изреци пресуде а затим је пољубио у чело.

Дакле, у изреци првостепене пресуде, није наведено да је предметно кривично дело окривљени извршио злоупотребом свог положаја или овлашћења наставника, а што представља законско обележје кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, нити је то наведено у оптужном акту. У таквој ситуацији, првостепени суд је по правилној примени кривичног закона, морао да донесе ослобађајућу пресуду, па како то није учинио, већ је окривљеног огласио кривим за кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. КЗ, иако се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи нужни за постојање предметног кривичног дела, то је првостепеном пресудом, на штету окривљеног, повређен кривични закон – члан 439. тачка 1) ЗКП.

С обзиром на то да другостепени суд није отклонио наведену повреду закона, како је то истицано у жалби браниоца, већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда кривичног закона на штету окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и побијане пресуде преиначио на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, тако што је окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 2. КЗ.

Како је окривљени АА ослобођен од оптужбе, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 1. ЗКП одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 423. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић